

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: צבי	שם משפחה: גולדשטיין
-----------------	------------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Goldstein	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גולדשטיין
תאריך לידה: 20 08 1935	בלועזית Zvi	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: צבי
מי: ז / נ	בלועזית Chelm	מקום לידה (ישוב, מחוז): חלם
ארץ לידה: פולין	שם פרטי ושם נעורים של האם: חווה קרפ	שם פרטי של האב: יששכר
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: פולין	בלועזית Chelm	מגורים קבוע לפני המלחמה: חלם
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קזחסטן		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי? מחנה עבודה בקזחסטן		
תאריך השחרור: 1953	מקום השחרור: רוסיה	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1955	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון
2 המשפחות של אבא ואמא היו דתיים. רצו שאני אלך ללמוד בישיבה, אבל בדיוק פרצה המלחמה והתכניות בוטלו.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

הייתי עם אמא בקזחסטן במחנות. היה לנו רע מאוד, תנאים קשים. הייתי עסוק בחיפוש תמידי אחר אוכל. לא היה לנו בגדים. אי אפשר היה לקנות כלום, אז היו חותכים את הנעליים כדי שהאצבעות יצאו החוצה כי אי אפשר היה לקנות נעליים חדשות. בהמשך אבא חזר מהמחנות, והוא התחיל לעבוד קצת. אני זוכר שיום אחד מצאתי בפח לחם מעופש, ופתאום באו מולי נערים יותר גדולים ממני. מרוב פחד שיקחו לי את הלחם ירקתי עליו וכך הצלחתי לחלץ אותו מידיהם.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בישראל גם לא למדתי, כי גייסו אותי לצבא מיד כשבאנו לארץ. בצבא היה לי טוב, רכשתי חברים. כשבאתי לארץ היה לי קרוב משפחה ששיכן אותי בביתו, אך נתן לי לישון בפרוזדור ולא נתן לי מיטה.

ראיון: ענבל בזם
תל אביב. ספטמבר 2009

עריכה: קרן אלמוג